

adskillige af dem, hun søgte at paavirke, ofte kunde være meget godt, og hun saa tillige lærte deres sørgelige Historie at kjende, saa følte hun mere og mere, at Samfundet har Pligter mod de mange ulykkelige Børn, der rundt om i Hovedstaden opfødes under Vilkaar, der næsten med Naturnødvendighed maa bringe dem til at havne i Prostitutionen, Pligter, der skammelig forsømmes. Hun talte ofte om, hvorledes hun vilde have grebet Sagen an, hvis det var faldet i hendes Lod i det større at virke for faldne Kvinders Forbedring, og hun endte da altid med at sige, at hun vilde have kjøbt en afsides liggende Gaard paa Landet, og Hovedmidlet til at opnaa sædelig Forbedring skulde da have været at lade de paagjældende arbejde saa strængt, som overhovedet deres Kræfter tillod det, og saa vedholdende, at det efter endt Dagværk rent legemlig vilde være dem umuligt at skjænke deres Fortid og daarlige Minder for mange Tanker; thi, som hun sagde, der er intet, der, anvendt paa rette Maade, i den Grad kan drive det daarlige ud af et Menneske som strengt legemligt Arbejde.

Paa sine Vandringer i Velgjørenhedens Tjeneste blev Frk. Schneider opmærksom paa, at der stadig paa Byens Hospitaler henlaa mange Børn, der uden at være hjærtesyge maatte tilbringe Maaneder, ja Aar paa Sygestuerne uden Undervisning og uden anden aandelig Paavirkning end den, de fik af de andre Patienter, og som oftere gik i daarlig end i god Retning. Hun begyndte da at besøge de større Hospitaler for at undervise de Børn, hvis Tilstand tillod det, og da hun først havde taget fat paa denne Gjærniug, lod hun det ikke blive derved, men benyttede Lejligheden til med kjærlig Haand at gribe ind overalt, hvor hun kunde være til Nytte for Patienterne, baade voxne og Børn. Adskillige velgjørende Foreninger have nydt godt af hendes Virkelyst, deriblandt Hjælpeforeningen for kvindelige Haandarbejdere af 1867 og ganske særlig Plejeforeningen for Frederiksberg og Vesterbro, der for et Par Aar siden ophørte at virke som selvstændig Forening, idet en ny oprettet Forening overtog Arbejdet for Vesterbro, og Foreningen, for saa vidt angik Frederiksberg, sammensmeltedes med Diakonissestiftelsens Menighedspleje. Indtil dette skete, var hun i en Snes Aar Forstanderinde for den nævnte Plejeforening, og i denne Stilling har hun paa mangfoldige Maader været en Støtte for syge og svage. Ingen Anstrængelse var hende for stor, naar hun kunde mildne Sorg og Nød, og havde hun først besluttet at træde hjælpende til, var Hensynet til, hvad det kostede, hende aldeles underordnet; thi vel var Foreningens Midler ikke store, men naar de ikke var tilstrækkelige, tog hun uden Betænkning af sit eget med en næsten ukjendt Gavnildhed.

Skønt den Virksomhed, hun udfoldede navnlig i Plejeforeningens Tjeneste, var saa omfattende, at det maatte synes